

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3200/2020. (VI. 11.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Mfv.III.10.358/2018/6. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó magánszemély jogi képviselővel (dr. Balogh Tamara ügyvéd) eljárva az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének *d*) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, melyben a Kúria Mfv.III.10.358/2018/6. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte.
- [2] 2. Az indítvány benyújtását megelőző pernek az alkotmányjogi panasz elbírálása szempontjából lényeges elemei a következők.
  - [3] 2.1. Az indítványozó szolgálati (munkajog-) viszonya nyugállományba helyezésével szűnt meg a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 53. § *b*) pontja alapján.
  - [4] Szolgálati ideje alapján a Belügyminisztérium Humánpolitikai Csoportfőnökség Nyugdíjmegállapító Osztálya 2005. július 26-án kelt határozatával szolgálati nyugdíjat állapított meg, a folyósítás kezdő időpontjaként 2017. május 9-ét jelölte meg. A határozat hatályban van, azonban a nyugdíj folyósítása azóta sem kezdődött meg.
  - [5] A Nyugdíjfolyósító Igazgatóság 2017. május 11-i tájékoztatása szerint arra csak a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tny.) 18. § (1) bekezdése szerinti öregségi nyugdíjkorhatár (65. életév) betöltését követően kerülhet sor.
  - [6] Az indítványozó ezt követően a Budapest Főváros Kormányhivatala VIII. Kerületi Hivatalához mint első fokú hatósághoz a nyugdíja folyósítása iránti kérelemmel fordult. Az elsőfokú hatóság az indítványozó kérelmét arra hivatkozva utasította el, hogy a Hszt. 2005-ben hatályos 182. § (7) bekezdése alapján nem folyósítható szolgálati nyugdíj annak, akinek szolgálati jogviszonya a Hszt. 53. § *b*) pontja alapján (lemondással) szűnt meg.
  - [7] Az elsőfokú hatóság hivatkozott továbbá arra, hogy a Hszt. fenti bekezdését a korhatár előtti ellátásról és a szolgálati járandóságról szóló 2011. évi CLXVII. törvény (a továbbiakban: Khtv.) 58. § *k*) pontja hatályon kívül helyezte, és 2012. január 1-től nem lehet szolgálati nyugdíjat megállapítani. Az indítványozó fellebbezésére eljáró másodfokú hatóság az elsőfokú döntést változatlan tartalommal helybenhagyta. Az indítványozó felülvizsgálati kérelemmel fordult bírósághoz. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság keresetének helyt adott és a társadalombiztosítási szervet új eljárás lefolytatására és új határozatra utasította arra hivatkozva, hogy a korábbi határozata nem felel meg a jogszabályi rendelkezéseknek. A bíróság utalt arra, hogy nem egyértelmű, hogy milyen jogszabályi rendelkezés írja elő a Tny. 18. § (1) bekezdés *g*) pontjának alkalmazását arra figyelemmel, hogy a Khtv. egyáltalán nem rendezi azt a kérdést, hogy miként kell a megállapított, de még nem folyósított nyugdíjak esetében eljárni.
  - [8] A hatóság a bírói döntéssel szemben felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő. Kérelmének a Kúria helyt adott és az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatva az indítványozó keresetét elutasította.
- [9] 3. Az indítványozó ezt követően nyújtotta be alkotmányjogi panaszát a Kúria Mfv.III.10.358/2018/6. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérve, és megjelölve az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése, valamint XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmét.
- [10] Álláspontja szerint a Kúria döntése sérti a jogbiztonságot valamint a tisztességes bírósági eljáráshoz és az indokolt döntéshez való jogát, mert a Kúria döntése indokolásában nem tért ki arra, hogy az indítványozó által

megjelölt és a bíróság által is elfogadott érveket miért nem vizsgálta, továbbá nem indokolta, hogy a Khtv. rendelkezéseiből miként következik, hogy egy mai napig hatályban lévő közigazgatási határozat alapján az indítványozó miért nem jogosult a számára megállapított ellátásra.

- [11] Az indítványozó szerint nincs olyan jogszabályi rendelkezés, ami a jelenleg hatályos határozatban megjelölt összeg folyósítását kizárná.
- [12] Tekintettel arra, hogy a megállapított, de nem folyósított járandóságok helyzetét a jogalkotó nem szabályozta, az indítványozó szerint a Kúriának a joghézagot észlelnie kellett volna és az Alkotmánybíróság eljárását kellett volna kezdeményeznie.
- [13] 4. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság először az alkotmányjogi panasz befogadásáról dönt, melynek során az eljáró tanács vizsgálja, hogy az indítvány megfelel-e az alkotmányjogi panasz befogadhatóságára vonatkozó törvényi – formai és tartalmi – feltételeknek. A testület megállapította, hogy az indítvány határidőben érkezett, az indítványozó érintettnek tekinthető és a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítette.
- [14] 4.1. Az Abtv. 52. § (1) bekezdése szerint az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia, az (1b) bekezdés e) pontja alapján pedig a kérelem akkor határozott, ha indokolást tartalmaz arra nézve, hogy a kifogásolt bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével. Az indítványozó az általa megjelölt alaptörvényi rendelkezések sérelmét – már a keresetlevelében kifejtettek szerint – ugyanazon okokból látta, érvelése az egyes alaptörvényi cikkek vonatkozásában összefonódik.
- [15] Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy az indítványozó által hivatkozott Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése, P) cikk (1) bekezdése, 15. cikk (1) bekezdése és 25. cikk (2) bekezdése nem tartalmaz Alaptörvényben biztosított jogot, azokra alkotmányjogi panasz nem alapítható, így ezen alaptörvényi cikkek sérelmét az Alkotmánybíróság nem vizsgálhatta.
- [16] Az Alaptörvény XII. cikk (1) bekezdése, XIII. cikk (1)–(2) bekezdései, valamint a XV. cikk (1) bekezdés sérelmének az indítványozó szerinti állítása nem hozható összefüggésbe a bíróságok ítéleteivel.
- [17] Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése vonatkozásában az ítéletek indokolt választ adnak arra a kérdésre, miért mellőzte a hatóság az indítványozó értesítését a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelő jogalkalmazással.
- [18] Az Alaptörvény XXI. cikk (1) bekezdése valamint XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése vonatkozásában mindezen alaptörvényi cikkek sérelmét közvetetten az eljáró hatóságok és bíróságok jogértelmezésében, tényállásfeltárásában, következtetések levonásában és indokolásaik hiányosságában látta.
- [19] 4.2. Az indítványozó által hivatkozott ezen alaptörvényi rendelkezések alaptörvényben biztosított jogokra vonatkoznak, így az Alkotmánybíróság megvizsgálta, hogy az indítvány ezen elemei megfelelnek-e az Abtv. 29. §-ában foglalt feltételeknek.
- [20] Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. Ez alternatív feltétel, bármelyik megléte indokot ad a befogadásra. Az Alkotmánybíróság jelen ügyben megállapította, hogy alapvető alkotmányjogi jelentőségűnek tekinthető kérdést az indítványozó nem fogalmazott meg. Ezt követően azt vizsgálta, hogy az indítványban felhozott érvek alapján felmerülhet-e a bírói döntés alaptörvényességének kételye.
- [21] 4.3. Az indítványozó az említett alaptörvényi rendelkezés sérelmét összességében abban látta, hogy a számára kedvezőtlen bírósági döntések az alkalmazandó jogszabályokat azonosan, de az indítványozó felfogásától eltérően értelmezték, a bizonyítékokat, szakvéleményeket másként értékelték, mint ő.
- [22] Ahogy arról a támadott kúriai döntés is részletesen számot ad indokolásában, az eljáró hatóságok és bíróságok eleget tettek indokolási kötelezettségüknek, az indítványozó valamennyi kereseti kérelmét megvizsgálták, azokról kialakított jogi álláspontjukról a hivatkozott jogszabályhelyek pontos megjelölésével és az ügyben való értelmezésével számot adtak.
- [23] Az Alkotmánybíróság megállapítja azt is, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése részét képező bírói indokolási kötelezettség maradéktalanul teljesült, így a bírói döntések alaptörvényességének kételye nem merül fel.

- [24] 4.4. A felmerülő jogkérdésnek az indítványozó felfogásától eltérő bírói megítéléssel kapcsolatban az Alkotmánybíróság rámutat a korábbi döntéseiben kifejtettekre, miszerint „az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének d) pontja alapján a bírói döntéseket az alkotmányosság szempontjából ellenőrizheti, és jogköre a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vizsgálatára és kiküszöbölésére korlátozódik, ezért a bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének és értékelésének, illetve a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára már nem rendelkezik hatáskörrel {elsőként lásd: 3231/2012. (IX. 28.) AB végzés, Indokolás [4] [...]}. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. §-ában szabályozott hatáskörében eljárva a bírói döntés és az Alaptörvény összhangját biztosítja. Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon {elsőként lásd: 3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]}.” {3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]} „Sem a jogállamiság elvont elve, [...] sem a diszkrimináció tilalma nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti »szuperbíróság« szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el.” {Először lásd: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]}
- [25] Megjegyzi az Alkotmánybíróság, hogy az indítványozó által sérelmezett, a hatóság által készítendő erdőterv hiánya a pernek nem volt tárgya.
- [26] 4.5. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló per során az indítványozó élhetett – és élt is – a jogorvoslathoz való jogával, ettől a bírói ítélet által nem volt elzárva, így a bírói döntések alaptörvényességének kételye az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdés sérelme okán sem merül fel.
- [27] Mindezekből következően az indítvány alapján nem merül fel sem alapvető alkotmányjogi jelentőségűnek tekinthető kérdés, sem a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség lehetősége, így az indítvány befogadásának feltételei nem állnak fenn.
- [28] Az Alkotmánybíróság a végrehajtás felfüggesztésére nem talált okot, így azt mellőzte.
- [29] 5. Mindezeket figyelembe véve az Alkotmánybíróság az indítványt – az Abtv. 47. § (1) bekezdése és az 56. § (1)–(2) bekezdései, valamint az Ügyrend 5. § (1) és (2) bekezdései alapján eljárva, az Abtv. 27. § a) pontjára, 29. §-ára, 52. § (1) bekezdésére és (1b) bekezdésének e) pontjára, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontjára tekintettel – visszautasította.

Budapest, 2020. május 19.

Dr. Szabó Marcel s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Dienes-Oehm Egon
alkotmánybíró helyett

Dr. Szabó Marcel s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó
alkotmánybíró helyett

Dr. Szabó Marcel s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Salamon László
előadó alkotmánybíró helyett

Dr. Szabó Marcel s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Szalay Péter
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1831/2019.

